

25.99x33.56	1	12	עמוד	הארץ - גלריה	11/12/2024	92427298-3
גלריה רוטשיל - 13040						

11.12.2024
רביעי

עצמו. הוא לקוח מהחיים, והמפגש עימו מחייב גם את הצופה להשיל מעליו מחיצות שיפוטיות לגבי נכון או שגוי, אהוב או שנא, מקובל או דחוי. יותר משהיא מתבוננת בהם, היא מבקשת לחוש אותם, להזדהות איתם, להיות חלק מהם. בתשובה לשאלה האם נראה לך שאנשים יקנו תמונות של חולים? היא עונה: "פעם אנשים היו מגיעים לסטודיו והציורים לא היו מסודרים או זה הרתיע. כשזה בגלריה זה יותר מושך. קורונה, מהפכה, מלחמה, אנשים מוכנים להתבונן בחולשות שלהם. כולנו עברנו משהו ופתאום יכולים להזדהות עם מישהו חולה, גם אם אנחנו בריאים".

נעמה ריבה

להציג בנפרד וביחד בקונסטלציות שונות, היא התמסרה לסטודיו ולהוראה במכללת ספיר. "בהתחלה הרגשתי שאני מקבלת פחות תשומת לב בגלל שפרשתי, אבל בשלב מסוים זה הפסיק להטריד אותי", היא מספרת. לוקין שהתה זמן רב בבית חולים בשל בעיה רפואית שהסתבכה. "היו לי כאבים מאוד חזקים במשך שנתיים, חייתי עם משכך כאבים. במהלך הזמן הזה התבוננתי באנשים, הרגשתי שהם לא כמו אנשים רגילים שיושבים בבית קפה אלא אנשים אמיתיים יותר, במצב של חולשה. פתאום כולם שווים מול המחלה".

שפירא כותב בקטלוג התערוכה ש"הציור של לוקין מבקש התכנסות וחירות משל

האמנית אסיה לוקין לא הציגה תערוכת יחיד במשך עשור. כעת היא מציגה את התערוכה "להישיר מבט" בגלריה רוטשילד אמנות בתל אביב (אוצר: יניב שפירא). התערוכה, שתוצג עד 5 בינואר, כוללת ציורים של חולים ומלוויהם בבית חולים, בעיקר בחדרי המתנה ולעתים גם בזמן אכילה או קבלת טיפול. רוב הציורים, בגוונים כחולים ומשיכות מכחול וקווי מתאר גסים, מבוססים על ביקור בהדסה בירושלים.

לוקין עלתה לארץ בגיל 15 ב-1990. היא היתה חלק מקבוצת הברביון החדש שכוללת גם את זוויה צ'רקסקי, נטליה זורבובה, אנה לוקשבסקי ואולגה קונדינה. היא היתה הראשונה שפרשה מהקבוצה ובעוד שהארבע המשיכו

א מ נ ו ת

כולם שווים מול המחלה

בתערוכת היחיד שלה, מציגה אסיה לוקין ציורי חולים ומלוויהם, אותם ביססה על שהותה בהדסה בירושלים. "עברנו משהו בשנים האחרונות, אנשים מוכנים להתבונן בחולשות שלהם"

